

[Tønnesen.]

— der er tale om brudte skæbner — skal have en mulighed for det.

Der blev stillet et direkte spørgsmål til mig fra hr. Ninn-Hansens side om frivillighed eller ikke. Jeg vil gerne oplyse, at vi sætter naturligvis frivilligheden i højsædet.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg takker for begge svar, for jeg synes, de klargjorde noget i forbindelse med forslagene. Specialt takker jeg for hr. Tønnesens sidste svar om at sætte frivilligheden i højsædet, når det drejer sig om arbejdsløsheds-kasser. Jeg tror, det vil hjælpe på vejen til langt større overensstemmelse imellem os, når det drejer sig om organisationsfriheden, og derfor takker jeg i særlig grad for den udtalelse. Der har jo været lidt problemer imellem os, men jeg kan se, at de nu er overvundet, for vi andre lægger jo også vægt på frivilligheden netop i den forbindelse.

Jeg forstår efter hr. Ingomar Petersens udtalelser, at jeg har forstået forslaget ganske rigtigt, at det er alle andre end dem, der nu er medlemmer af en statsanerkendt arbejdsløshedsforsikring, der skal kunne opnå et sådant medlemskab. Så kan jeg altså heller ikke se ret stor forskel på de to forslag. Centrum-demokraterne siger: vi skal have en arbejdsløshedskasse for alle, mens det radikale venstre siger: alle skal kunne arbejdsløshedsforsikres. Jeg tror, det fører til samme resultat.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg tror, man kan slå fast, at det problem, der ligger, det er det, vi har taget op, det er problemet for de selvstændigt erhvervsdrivende. Der er i øvrigt arbejdsløsheds-kasser, som stort set dækker alle andre faglige områder, hvor man altså har mulighed for at blive forsikret, hvis man selv ønsker det.

Må jeg bare knytte et par enkelte bemærkninger til det, man var inde på fra hr. Jørgen Jønsens side og hr. Kurt Hansens side om de selvstændige, der selv kan bestemme, når de vil være arbejdsløse. Jeg er godt klar over at der ligger et problem dér. Det, vi har oplevet alene gennem det sidste års tid, er jo, at adskillige hundrede så sandelig ikke selv har kunnet bestemme, om de

ville være arbejdsløse eller ej, fordi man simpelt hen på grund af den særlige situation, den krisesituation, vi står i, har måttet dreje nøglen om, så de er kommet ud i arbejdsløshed.

Jeg er meget vel klar over, at der er forbundet mange problemer med at løse forsikringsforholdene for disse grupper, og det er baggrunden for, at vi i foråret blev enige om, at et særligt sagkyndigt udvalg måtte se på disse ting. Det er klart, at det må forudsætte særlige karenstidsregler, som man også har gennemført i Sverige. Det må forudsætte særlige kontrolregler. Det må også være sådan, at i det øjeblik man ophører med sin virksomhed, er arbejdsløs for en periode, får understøttelse og derefter får arbejde inden for et andet område, så man automatisk i overensstemmelse med de regler, der i øvrigt gælder, overflyttes til den kasse, der dækker det pågældende område. Det skulle kunne ske enkelt og smertefrit, og jeg kan ikke se, at det volder uovervindelige problemer.

Jeg tror ikke, det er noget, vi kan klare i arbejdsmarkedsudvalget at løse alle disse problemer, og jeg har da også forstået, at man har været enige om, at det særligt sagkyndige udvalg, hvor arbejdsløsheds-kasserne, fagbevægelsen og arbejdsgerverne er repræsenteret, må være dem, der søger at finde frem til en løsning, som vi så på et senere tidspunkt her kan tage stilling til. Det er i og for sig ikke særlig frugtbart på nuværende tidspunkt at forsøge at finde ud af, hvordan det skal kunne lade sig gøre. Når vi har nedsat et udvalg til at finde ud af det, må det vel også være rimeligt, at vi afventer dette udvalgs arbejde.

Jeg har også forstået på hr. Ingomar Petersen, at man vil afvente udvalgsarbejdet. Han spurgte: hvornår kan dette udvalgsarbejde afsluttes? Nu er det jo ikke så længe siden, at det er kommet i gang, og hvornår det samlede udvalgsarbejde kan afsluttes, kan jeg umuligt sige noget om i dag, men hr. Ingomar Petersen ved jo, som andre ved det, at det første punkt i det kommissorium, udvalget har fået, er spørgsmålet om at komme med forslag til, på hvilken måde vi kan løse problemerne for de selvstændigt erhvervsdrivende, og jeg regner derfor med, at vi, som vi også har været enige om at tilstræbe, inden så forfærdelig lang tid kan få